

5. Забезпечення комплексної підтримки з боку держави, громадських організацій та міжнародних партнерів для розвитку ветеранських ініціатив.

Впровадження цих заходів дозволить не лише покращити якість життя учасників бойових дій, а й забезпечити їхню ефективну соціальну інтеграцію та гідне майбутнє.

Список використаних джерел

1. Гаєвська, Л. С. Соціальний захист учасників бойових дій в Україні: проблеми та перспективи / Л. С. Гаєвська // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2021. – № 4. – С. 67–74.

2. Лялюк, О. М. Проблеми соціальної адаптації ветеранів війни в Україні / О. М. Лялюк, В. І. Савчук // Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія: Економіка і управління. – 2020. – Вип. 18. – С. 45–53.

3. Мартинюк, О. В. Державна політика реабілітації учасників бойових дій: сучасний стан та шляхи вдосконалення / О. В. Мартинюк // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2019. – № 2(73). – С. 112–120.

Самборська Оксана Юрївна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри публічно-правових дисциплін
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ

Величезних викликів зазнали українці за час воєнного стану в Україні, що змусило прийняти рішучі дії та податися до пошуків кращого добробуту в сусідніх країнах. Частина працездатного населення мігрували до країн Європи, ближнього Сходу, Канади, Америки тощо. Довготривалі воєнні дії на території України спричиняють високу ймовірність втрати інтересу залучення іноземних інвестицій до українських компаній тим самим не кращі перспективи для збільшення кількості робочих місць. Через нерозв'язання тривалого воєнного конфлікту виникають втрати на ринку праці саме працюючих, молодих за віком людей, що можуть працювати на території своєї країни. Такі руйнівні характери війни негативно впливають загалом на економіку країни, стан доходу населення, добробут членів сімей та інше. Знайти роботу в Україні стає дедалі важче, щороку кількість пропозицій від роботодавців скорочуються у зв'язку зі закриттям бізнесу, компаній та скороченням робочих місць.

Станом на 01 січня 2024 р. загальна чисельність безробітних, зареєстрованих у Державній службі зайнятості, становила 96,1 тис. осіб

(серед них понад 40% мають вищу освіту) за наявності 40,2 тис. одиниць вакансій. Протягом 2023 року мали статус безробітних 483,2 тис. осіб проти 867,6 тис. осіб – у 2022 році, з них у 2023 році влаштувалися на роботу 160,1 тис. осіб, пройшли професійне навчання 32,9 тис. осіб, у 2022 р. відповідно – 248,8 тис. осіб та 46,6 тис. осіб [1].

Упродовж 2023 року на ринку праці традиційно відбувалися сезонні коливання, загальну тенденцію варто відзначити суттєве збільшення попиту на робочу силу. Лівову частку попиту на ринку праці у 2023 р. сформували роботодавці з Київської, Дніпропетровської, Львівської, Одеської та Харківської областей. Також у 2023 р., порівняно з 2022 р., відбувся значний приріст кількості вакансій у прифронтових областях країни: у Миколаївській – на 77,5%; у Чернігівській – на 57,2%; у Сумській – на 53%; у Запорізькій – на 25,9% [4].

Заходи державної політики в період військової агресії РФ спрямовуються на формування гнучкості трудової сфери та забезпечення зайнятості, що виявляється в поступових позитивних зрушеннях. Зокрема, у 2023 році удосконалено механізм надання компенсацій роботодавцям за працевлаштування окремих категорій безробітних, а також працевлаштування безробітних на нові робочі місця в суб'єктах малого підприємництва. За рік за компенсаційними програмами працевлаштовано 5 тис. безробітних. У 2023 році роботодавцям компенсовано витрати на оплату праці за працевлаштування 14 тис. внутрішньо переміщених осіб. Також у 2023 році ухвалено позитивні рішення щодо надання мікрогрантів на заснування та розвиток бізнесу майже 10 тис. отримувачам, якими передбачено створення 20,6 тис. нових робочих місць. У рамках проекту «ЄРобота» у квітні 2023 року запроваджено грантову програму на створення або розвиток власного бізнесу учасникам бойових дій, особам з інвалідністю внаслідок війни та членам їх сімей. У 2023 р. ухвалено позитивні рішення щодо надання грантів 226 отримувачам, якими передбачено створення 463 нових робочих місць.

За даними «Work.ua», станом на січень 2024 р., як порівняти з лютим 2022 роком, за кількістю пропозицій роботи ринок праці відновився на 93%. Але відновлення відбувається нерівномірно в регіональному розрізі. Порівняно з довоєнними показниками, найбільше зросла кількість вакансій у таких областях: Закарпатській (155%), Івано-Франківській (146%), Хмельницькій (125%), Львівській (123%), Вінницькій (120%), Рівненській (118%) та Чернівецькій (116%). За абсолютною кількістю пропозицій роботи незмінними лідерами є: Київська (30 913 вакансій), Львівська (8 473), Дніпропетровська (8 452), Одеська (5 752) та Харківська (3 347) області. У зазначених областях зосереджено 63 % від усіх вакансій.

Список використаної літератури

1. Аналітична та статистична інформація. Державна служба зайнятості. URL: <https://www.dcz.gov.ua/analitics/view>

2. Самборська О. Ю. Причини зростання зовнішньої трудової міграції. *Modern Economics*. 2023. № 37. С. 84-90.
3. Самборська О. Ю. Сучасний стан безробіття в Україні та шляхи його подолання. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2017. № 7. С. 32-40.
4. Річні підсумки аналізу показників національного ринку праці у 2023 році. Національне агентство кваліфікацій. URL: <https://nqa.gov.ua/news/ricni-pidsumki-analizu-pokaznikiv-nacionalnogo-...>
5. Відновлення ринку праці України: регіональні аспекти. <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/vidnovlennya-ryнку-pratsi-v-ukrayini-v-umovakh-viyny-rehionalni>.

Самойленко Дар'я Тарасівна
здобувачка ступеня вищої освіти бакалавр
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

РОЛЬ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ У ФОРМУВАННІ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Нині корупція в Україні стала системною проблемою, проникла в усі сфери життєдіяльності, охопила всі рівні органів влади. Корупція послідовно розширює зону свого впливу, що створює серйозні загрози для стабільності держави та суспільства. Незважаючи на заходи протидії, корупційна ситуація в країні залишається складною. Тому, боротьба з корупцією – пріоритетний шлях політики України, що реалізується, зокрема, через діяльність Верховної Ради України, функціонування якої відіграє важливу роль у формуванні та впровадженні антикорупційної політики. Остання, в свою чергу, є ключовим елементом для досягнення європейських стандартів в державному управлінні.

Проблему формування антикорупційної політики держави в контексті євроінтеграції, зокрема, за участі Верховної Ради України, розглядають у своїх працях вітчизняні дослідники та науковці: К. Азімов [1], Н. Демчик [2], Ю. Камардіна [3] та ін.

Мета роботи – виявлення ролі Верховної Ради України у формуванні антикорупційної політики держави та її впливу на євроінтеграційні процеси.

Слід зазначити, що поняття корупції як явища, в Україні, ґрунтується на таких міжнародних правових актах: Конвенція ООН проти корупції (2003 р.) [4] та Конвенція Ради Європи про кримінальну відповідальність за корупцію (1999 р.) [5]. У цих нормативних документах містяться, в тому числі, поняття корупції, яке є актуальними і для вітчизняної правової системи. Ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» містить безпосереднє визначення поняття корупції, у контексті міркувань вітчизняного законодавця [6].